

Megsárgult lapok - Olasz, spanyol, 16 éve

2012 július 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

A 2012-es fináléba jutott csapatok múltjában vájkáltunk: Spanyolország és Olaszország (ugyancsak) 16 évvel ezelőtti előmenetelére tekintünk. 1996-ot illetően az előzetes mérlegelések szintjén állunk meg: beharangozókat olvashatunk az angliai tornára készülő válogatottokról.

A sárga-pirosak (ókorban ragadt riportnyelven: *hiszánok*) akkoriban még egész más megítélés alá estek, mint napjainkban. Mondhatni, a spanyol foci számára - más tészta, természetesen, a klubszint - éppen az azóta eltelt négy ciklus hozta meg a teljes átrendeződést. Míg addig hol szimpatikus, hol lesajnált örök vesztesnek számítottak, akik - szemben a Barcelonával, Real Madriddal és másokkal - címeres mezben "sosem" lesznek képesek valami komolyat bemutatni, addig most a világ- és az Európai-bajnoki cím védőiként nézünk rájuk, akiknek majdhogynem *kutya kötelességük* begyűjteni ezt a mostani aranyérmet is. Sőt, már akkor is szégyellhetik magukat, ha csak simán nyernek, gólt nem/alig kapva, ellenben viszonylag keveset is rúgva, és a betömörülő ellenfelekkel, a látványosan túlik valósággal rettegőkkel szemben csak időnként lehengerlően, máskor azonban a bénításukra felesküdt riválisok csapdájába beleesve, vergődve nyernek... A *tikitaka* kifejezés kárára sorra születnek az összes világnyelven - úgy is, mint virágnyelven - a gúnyosabbnál gúnyosabb szócickek.

(No, mondjuk Hegyi Iván jól ki is parodizálta ebben a tevékenységben élen járó hazai kollégáit: [Mire büszke, Bosque?](#) - na, csak hogy a szócickeknek is adjunk egy taslit.)

Ám vissza az időben, tehát 1996-ban vagyunk, blogunk általános profiljának megfelelően, és az **1996 májusában** napvilágot látott **NS 2000** magazint lapozgatjuk, amely, mint a [megelőző posztban](#) írtunk róla, két-két oldalon mutatta be a kontinentstornára kijutott gárdákat. Köztük az olasz, illetve a spanyol alakulatot.

Áttérve a kék-fehérekre, ami elsőként szembetűnik az inkriminált cikkekre nézve: a két főcím.

"Főpróba ellenünk" - merthogy *Arrigo Sacchi* csapata azt a Magyarországot választotta Eb előtti utolsó felkészülési meccse tréningpartnerének, amely már akkor sem állt túl jól a közelmúlt nemzetközi szerepléseit illetően. A mából visszatekintve 16 év sok időnek is tűnhet, ám ez még nem az a messzi futball-aranykor, amire a jelen fiataljait az idősebbek emlékeztetni szeretik (szeretnék). Nemhogy 1996-ban nem voltunk kint Angliában, de addigra is (!) már 24 esztendő telt el a legutóbbi szereplés óta, és egy évtized a mexikói vébétől. (Amire pedig önmagában sem esett túl jól visszaemlékezni.) És ki gondolta volna, további 4 négyéves ciklussal később sem tart elrébb a magyar foci... Ha valaki akkor ezt jósolja - 2012-ig bezárólag *semmi* -, azt lebunkózzák (esetleg lehazaárulózzák), kiátkozzák, megfosztják összes MLSZ-kitüntetésétől, a szurok és a toll sem marad el, és az illetőt többet nem látogathat hivatalos futballmérkőzéseket országhatárainkon belül. Pedig.

Nos, megint egy történelmi adat, aminek lusta vagyok utánanézni: vajon mi lett ennek a magyar-olasznak az eredménye 1996. június 1-én. A Nemzeti Sport magazinjának cikke mindenesetre így vetíti előre a várható esélyeket: *reméljük, az olaszok is ismerik a mondást, "ha a főpróba rosszul sül el, az előadás biztosan sikerül..."*

Térjünk inkább át az oldalon látható másik címhez, amely a kis keretes kiemelést díszíti. **Del Pieróról** szól, aki akkor feltörekvő ifjú sztárnak számított, akit be lehetett, bel kellett mutatni az érdeklődő nagyközönségnek. (Hiszen Eb idején nem csak a hardcore futballrajongók követik az eseményeket, kíváncsiak a labdarúgókra.)

"Három éve - kis túlzással - azt sem tudtuk, hogy a világon van". Így nyit a rövidke anyag. Ehhez képest... Másfél évtized múltán bőven van mit méltatni az épp a napokban lezáruló pályafutáson. (Lásd [Bianconeri-blog Búcsúja](#).) "Aki kiszorította Baggíót a Juvéból (...) Méltán figyel rá egész Európa" - szölt a korabeli jellemzés.

Kontrasztot képez mindehhez, hogy ugyanezen rovatban spanyol részről **Andoni Zubizarreta** szerepel. Aki, ugye, szintén kellően neves játékos, hasonlóan sikeres karrierrel; de mégis "csak" kapus. Nos, tessék akkor a mellékelt listát böngészni *Javier Clemente* keretéből: kit lehetne még több joggal kiemelni. *Hierro* vagy *Nadal*? Netán *Julio Salinas*? Nem, valóban, talán tényleg nincsenek olyan rettenetesen sokra tartott egyeéniségek ebben az - egyébként véletlenül sem gyenge - névsorban. Ugyanakkor itt is vicces belegondolni, hogy *Amorék* és *Canizaresék* idején, mondjuk, *Iniesta* még csak egész kicsi kisfiú volt, *Xavi* is épp hogy a labdaszedők közül nézhetett olykor a nagyokat...

(Ez utóbbit, bevallom - utánanézve kiderült - a drámai hatás kedvéért kicsit eltúloztam. A *Hernandez* gyerek a tárgyalat idején után egy évvel már a Barcelona B-ben, újabb két esztendőre rá pedig a felnőttcsapatban szerepelhetett.)

(A kicsinyítve betett illusztrációk rákattintva nagyobbak lesznek, akkor pedig a jobb-klikk menüből a Kép megjelenítése parancsra még nagyobb, jól olvasható méretben jelennek meg.)

NS 2000 - a Nemzet Sport magazinja, 1996. május

[A foci Angliába, a diadal a németekhez tért haza](#) - az NSO visszatekintése erre az Eb-re

<http://sargalapok.blog.nepsport.hu/> - A Flag Polgári Magazin partnere

Ajánló